

נצחון הזמרת

בכינוס מפקדי הפלמ"ח לזכר יצחק שדה בגבעתי-ברנה, התאפק הקהל בקושי רב מלמחוא כפיים כאשר פתח ישראל גלילי...

אותו קהל לא יכול היה להתאפק, פרץ (למרות מסגרת ההספד) במחאת-כפיים סוערות כשעלתה שושנה רמזרי, יפה כמו תמיד, על הבמה והחלה שרה את שירי-הפלמ"ח. אמר לה אחר כך אחו"מ ראשי הפלמ"ח: "את הצלחת במקום שכל האחרים נכשלו. את ניצחת את ה"פלמ"ח!"

לפני כן שאלו כמה אורחים זרים, מס' ניקלעו למקום, מי הבחור הצעיר המס' טובב להבמה ודווג לכל הסידורים, נדהמו לקבל את התשובה: "מי? הוא עם המצח הגבוה? זה יגאל אלון!"

ככנס פלמ"חי אחר, בו היה נאלץ לנאום, הודה שמעון אבידן שהוא מתקדם בהר

איש צבא מפורסם, או כוכב הוליוודי רב זוהר. הוא לא היה אלא מיסטר ג'והן פרד מאגס - קוף השימפנזה הקטן והי שיער, אמן הטלביזיה האמריקאית, שיצא למסע גופש ברחבי העולם.

מאגס נולד בניו-ג'ורג' של קאמרון, אשר באפריקה המערבית הבריטית. נלכד על ידי ציידים, הוטס לארצות-הברית, שוכן בביתם של באדי מאגלה ורוי הולדון, אשר החליטו לאמץ להם קוף, לנסות לגדלו כילד רגיל.

הנסיך עלה יפה. תוך שנתיים וחצי רכש לעצמו מאגס את כל נימוסי הצילום המערבי, משך את תשומת ליבם של אילי הטלביזיה, רכש לו אלפי מעריצים לאחר הופעתו הראשונה: פרשנות פוליטית וכתב-תעודות, שנשתיימה באכילת שני עתונים וימיים. אחת ההופעות של הקוף כמעט וחוללה תקרית בינלאומית: בעת הכרת אליווט השנייה, מלכת אנגליה, ערך מאגס פארודיה על הסכס, מילא בהצלחה את תפקיד המלכה, עורר את זעמם הצודק של הבריטים השמרנים.

ג'ורג' לב מפליא. אמן-הטלביזיה ה

אירופה

"אירופה היא מולדתנו"

בחג המולד של שנת 800 החתיר האפיי פירור את קארל הגדול לקיסר. אירופה הייתה מאוחדת תחת ידיו, כשם שהמרחב היה מאוחד, אותה שעה. תחת ידיו של הארין מאוחד, אותה שעה, תחת ידיו של הארון לחת של רצוף-טוב.

לרוע המזל נהג בית הקארלים לחלק את הממלכה בין כל הבנים עם מות האב. שני דורות אחרי קארל נתחלה הממלכה גרמניה וכתה לקיסר אחו, צרפת לקיסר שני.

מאז היתה כמעט כל ההיסטוריה של אירופה לדבריימי המלחמה בין גרמנים לצרפתים. משך מאות בשנים, עת היתה גרמניה מפוררת ומפוצלת, התקיפה אותה צרפת כמעט בכל דור. צרפת הפכה למע-צמה עולמית, כבשה יבשות. גרמניה היתה דלה, צרבה מסורת של שנאה ותאוות-כיבושים.

לפני מאה שנה התהפך הגלגל. גרמניה החלה להתאחד, צרפת החלה שוקעת. שלוש פעמים בשלושה דורות הופיע צבא גרמני בשערי פאריס. זרע שנאה נבט בלב ה-צרפתי.

השנאה ההדית היתה עתה מסורת לאו-מית, מרכז לספרות ולשירה ענפה, עוד בגן-הילדים למד כל גרמני טוב כי צרפת היא אויבתה הנצחית של מולדתו. כל צר-פתי הגון למד את אותה התורה, בסגנון הפוך.

זאבים כמרי כבש. המפלה הנוראה של גרמניה תחת דגל צלב-הקרוס סיהרה, לרגע קט, את האווירה. קבוצה של "אירי-פאים" השתלטה על חי הרוח הגרמנים, שעה שהנאצים הסתחרו או נכלאו. בצרפת ענה הר אירופאי. חלומה של אחדות אירופה קם לתחיה, 1145 שנה אחרי המלכת קארל הגדול.

בהתלהבות הגדולה נולדה תכנית שומאן לאיחוד תעשיות שני העמים; ואיחוד-ההגנה האירופי, שביקש להקים צבא אחד גדול, בו ישרתו האויבים מאתמול תחת דגל אחד, באותם המדים. המטרות הפוליטיות היו מפוקפקות, אך החלום עצמו היה יפה ושווה-לכבוד. הכריז יוצר-התכנית גרמני: "גרמניה היא ביתנו. אירופה מולדתנו!"

אולם שנאות ישנות מתות בקושי. ואילו חלומות שנים זקוקים לזמן מציאותי. צרפת שהציעה את תכנית איחוד-ההגנה כדי להיפטר מן הסיוט של צבא גרמני לאומי חדש, החלה חוששת מתכניתה שלה. בגרמניה חזרו הנאצים הישנים הסכימו ללבוש מדים חדשים, אולם לצרפתים נראו כזאבים במדי-כבש.

מגפים ורקעים. השבוע הקיץ הקיץ על החלום. צרפת קברה את התכנית. הקי קרא בקושי נאום הספד. ואילו בגרמניה נשמע קול חדש: קונראד אדנואר, מאונזב ומוכה, השמיץ את התביעות הישנות של גרמניה הלאומנית לצבא עצמאי משלה.

קארל הגדול נשחת. הגרמנים עוד היו בטוחים כי אירופה היא מולדתם - אולם הם חלמו על אירופה בה יהיו הם האדונים. בעזרת האמריקאים השוגאים עתה את צר-פת בלב שלם. אלא שגם צרפת חלשה היא די חזקה כדי לערער את שיווי-המשקל באירופה זו.

המאבק על הצבא הגרמני רק התחיל, עוד רחוק מן הסיום. אולם דבר אחד היה ברור, השבוע: הצבא הגרמני יקום, והוא לא ידמה לצבאו של קארל. הוא ידמה הרבה יותר לצבא שמפיו רקעו, פעמים כה רבות, על האבנים הקשות של החובות צרפת.

חיות

אלה תסעות מאגס

העתונאים התגודדו קבוצות קבוצות באור-לם בית המלון הפריסאי גראנד הוטל. הצלמים התכוננו לפעולה. מנהל חברת הנסיעות האמריקאית אסף את עובדי המלון ופקד: "עליכם לתת לאורח הנכבד שירות ממודגה ראשונה". האורח הנכבד לא היה מדינאי גדול, אר

החיים של אלה: אקשר אותך עם האדג המעניין אותך עם התחבי מנהב במעטפה סגורה, תעבירי אותה דרכי, ותציני את מספרו של האדג.

עפרה רת: אותו הדבר. נילי: שכחת לציין את מספרו של הסטודנט.

סוזן יעקובי: הכתובת היא: העולם הזה, ת.ד. 136 עבור רותי.

צבי כהן: ידעי אינני אשמה אם לא נענית למודעתך. את מכתבה העברתי לתעודתו. אין לי כל כוונה ורצון להתלב בך.

ספרות קודנע וכתובת חמודות

שני תלמידי גימנסיה בני 16 (וחצי) הטוענים שהם מסוגלים לשוחח ולכתוב על כל נושא שהוא, (881/331), חובי בום פופט, קולנוע, מדע, פוליטיקה ונערות חמודות. אלה המטונינות לדעת הכל אודותם. צריכות להיות בעלות הר-פעה נאה. נובה בינוני, דם (דבר המת-בטא, לדבריהם, בשליחת תמונות). נילן צריך להיות בין 16-15.

להיות לא לשאוף

איש צעיר (881/332), שהמעיט לדבר על עצמו, מצטרף לדעתו של אחד מ-קוראי שטען נגד דרישת השכלה גבוהה ושאר דרישות התלוינות באפשרויות כס-פיות מחברים לעט. הוא מבקש להתכתב עם נערה החושבת את עצמה לרצינית ו/או השואפת לה-יות כזו.

רק לא גיניגית!

(881/333), שהוא נובה 1.64, חוסי-שיער וכחול-עיניים (את נילו שכה לצי-יין) רוצה להתכתב עם נערה בניל 17 עד 19 בנובה 1.60 מ'. אסור לה להיות, חלילה אדומת-שער.

לחיפאיות כבד

צבר חיפאי בן 19 וחצי (881/334), בלונדי ונבוה חושב שזה הכרח לציין שהוא ממשפחה טובה (אני מתפלאת, שנערים בני 19 וחצי מועדים הערות מסוג זה, השבת המיו שהן נחלת ה-זקנים. לא חשבו, לעבור הלאה). הוא חובב ספורט, ספרות, מוסיקה, ריקודים סלונים ופעמים, מסעות הרפתקאות ר נערות חמודות ויפות (כמה דומים הם בולם!). הוא מעוניין להציג את עצמו ככתב אך רוק לבנות-חיפה, רכן, מבית טוב.

אלקביארם לא היה ממושקת

מכתבו של (881/335) היה מעניין מאד. אני כמעט מקאה בעברה שתהיה חברתי לעט. הוא בן 23, מתכוון לכהי-נות-התכונות, עובד במקום דתי, אך לר-דבריו, היתרון נומה במקצת בניל הת-רפפות האמונה. מבחינה חיצונית איננו יפהפה. ממושקת אפילו. הוא מוכן ל-התכתב על כל נושא, החל מחיי-המין של האמבה ועד ההעפלה לאברסט. אין יהוא מתנדד להתכתב עם נערות אונתי-דוכיות שינסו לשכנע אותו. זו שתרצה להתכתב אתו, וכראי לה, ירדתי שלא תהי ירושלמי של שנת הדיה סולידית, קצת רומנטית, אך יחד עם זה גם פכחית. אין הוא דורש יופי של גוים, כי בן הוא איננו אלקביארם (ואת כתב לי כנראה כדי להוכיח את ידועותיו בהיסטוריה 'ותית'. ואם הוא סבור שאיננו יודעת מי זה, הוא טועה).

Anything you can do.

חתימה: - מרגו אותך שחברך משי-תנע אחרי תמונות של פיואפ? שטי-יות! השלשתי אחרי מרגו בראנדו.

על מדרבה, שרומ

נידעון: - תראה ילדוטי ומנוחך אם תעבור מדרבה כאשר תבחין תבחין בחיבתך לשעבר. הרי, כפי שהבנתו, לא רכי-תם. הרומן פשוט נמר. זה קורה אפילו במשפחות ההגונות ביותר. אז כל טר-דיה. אינך מוכן לישות אתה אם אינך יודע. מכפי שחברך אתה ל-שרומ.

בגד הים שרומ נרמב

ורד: - את מוכירה לי את בתו של האדמירל שכנז הים שלי לא נר-טב בעולם. איך את רוצה למרד לישות אם את מחבישת ליהכנס לבריכה עם מדיכין? חוץ מזה, בריכת בת-גילם היא כה מלאה שאני בטוחה שלא ישימו לב להשתככות שלך במים. ואם כן, או מה?

השכן מוציץ פעמיים

איציק: - כיצד להתרועע אל שכנתך החמודה מן הקומה התחתונה? לומר לה שאתה בחורה-מורנית, לזרוק משהו (לא כחונם) מן המרפסת שלך למרפסת שלה, לצלצל בלתה ולקבש אותה.

אמן טלביזיה מאגס ועתונאית

שני עתונים, 15 גיישות

רת הנאום. התחלתי בנאומים של שתי דקות. אחר-כך עליתי בהדרגה לשלוש, ארבע דקות. עכשיו אני מסוגל כבר לנאום חמש דקות שלמות!

באותה הזדמנות הראה אבידן את האדם שסיפק את החלק המני של שמו: בנן דן אבידן, (19), מפקד כיתה בחיל הרג-לים, האדם הראשון בצה"ל המשרת באותה היתידה בה שרת גם אביו.

זקן-הסופר

הצעה מבריקה לתעמולת-הבחירות הבאה העלה איש הצ"כ שלום זיסמן. הציע הוא: "אנחנו נשלם 500 פרוטה לכל אדם שיסכים לסייר בבנין המפואר של הועד הפועל של ההסתדרות. אחרי-זה יצייע בלי כל ספק נגד מפא"י!"

כאשר הצעה מירד (שמעון צהמרא) שיף, הסופר שחור הזקן ומבריק הביטוי, על בעיות ספרותיות לפני חוג-נוער תל-אביבי, ניסה להוכיח במשך שתיים כי טולסטוי היה טיפש מטופש, יצא בהכרח: "הדבר היחידי המשותף ביני ובין טולסטוי הוא הזקן."

בספרות החל לעסוק גם לארי אדלר, אמן מפתחית הפה, המסיים עתה את חיבור האוטוביוגרפיה שלו. מספר אדלר בין ה-שאר כי בעת ביקורו ביוון, לפני שנים מספר, מתח ביקורת קשה על הקהל ההני באונו גראורג השלישי, מלכה ה-מנוח של יוון, האשים את הקהל באי-שיות וחוסר-תגובה למוסיקה, קיבל מפי המלך תשובה מפתיעה: "אתה יכול להתנחם. הם אינם מגיבים גם על הנאומים שלי."

כאשר ביקר לארי אדלר לאחרונה בפריס, כדי להופיע ברביו מוסיקלי, לצדו של המתאגרף הנודע, שרומ ריו רוביניזון, הכריז בפני העתונאים: "אני אנצח את רוביניזון עוד כשיכוב הראשון. השפתיים שלי עולות בהרבה על האגרופים שלו."

בו בחר בימי מלחמת-העצמאות. שנוו הקודם של מי שהיה מפקד המחלקה הגר-מנית של הפלמ"ח: שמעון קוז.

שעיר הקסים את עתונאי אירופה כהרף-עין. למרות ההתנהגות התרבותית, בה הורגלי הצטיין מאגס בגילוי-לב מפליא. כאשר מצאה אחת העתונאיות חן בעיניו, חיבק אותה ונשק לה בכל פה, וכאשר חש עייפות הטיל את כל הצלחות מעל שולחן-המסעדה ושכב לישון עליו.

האיטלקים, אשר בארצם ביקר מאגס כעבור ימים מספר היו מוקסמים פתית. הם העליבו את מאגס קשות, ראו בו חיות פרא, סירבו להרשות לו לנסוע בקרונות הרכבת המיועדים לבני אדם. מאגס השיב להם כגמולם: בהגיעו לרומא, טרב להשי-תכן בבית-מלון, התעקש לשבת בגן החיות, בין בני מינו (הטולט הזה 1879).

הפיצוי על העלבון ניתן למאגס רק לפני ימים מספר, כאשר עזב את האיטלקים שוני-איהחיות, טס לטוקיו בירת יפאן. שם קיבלו את פניו חמש עשרה גיישות יפה-פיות, נגפפו עליו במניפות, כדי להגן עליו מפני החום. אמר אחד העתונאים, שהיה נוכח בטסקיבלת-הפנים בטוקיו: "מעתה והלאה לא אעלב, אם מישהו יאמר לי שאני דומה לקוף."

כדור הארץ

אולגה הסאטורית

זוהתה של המרגלת הסובייטית, ש-פעלה באוסטרליה תחת שם-הצופן "אולגה", נתגלתה השבוע בסיני. שמה האמיתי של המרגלת: מרי אוליא, שכינהה בתפקיד מז-כיר שני של השגרירות הצרפתית בקנברה. היא נאסרה, תועמד לדין בצרפת.

קבלת פנים מפוארת נערכה בהאנוי לגנרל כריסטיאן דה-קאסטרי, גבור מצודת דיאן-ביאן-פו, ששותרר מן השבי הוואיטמיני, לאחר שהיה עצור ארבעה חודשים.

למעלה מ-500 בני, נכדים וננינים הש-תתפו בהלווייתה של לורנציה פונטאנוס, ש-נפטרה במאנילה, איי-הפיליפינים, בגיל 135. לורנציה נחשבה לאשה היקנה ביותר בעולם, אולם הרדיו הסובייטי, שהודיע על מותה טען כי בגרוזיה, כרית הצרפתית, חיים כמה גברים ונשים בני 140 ומעלה.